

Cesta kolem republiky za 800 korun

Se stejnou myšlenkou s jakou v posledních letech oslovují automobilky své zákazníky k volbě pořízení vozidla s hybridním pohonem, anebo přímo pouze elektrickým motorem, přišel na náš trh i ústeckoorlický pan Jiří Červinka. Svůj nápad však správně zacílil do prostředí jemu blízkého, do malého městečka a jeho okolí s tím, že namísto dvoustopého vozidla nabídl mnohem jednodušší, lacinější a téměř bezúdržbový jednostopý skútr. Bezhluchý provoz s výdaji za elektřinu pohybujícími se v řádech desetikorun oslovil takřka ihned se začátkem prodeje nebývale mnoho zájemců a příznivců malých i velkých motocyklů. Na základě tak silného ohlasu svitla v ekologicky smýšlející hlavě pana Červinky proto další vize, a tou bylo seznámení s elektroskútry nenásilnou a přitom praktickou formou i další obyvatele naší vlasti bydlícími daleko za hranicemi Pardubického kraje. S několika dalšími nadšenci v čele s mediálním guru motocyklového dění Standou Berkovcem uspořádal jízdu čtyř elektroskútrů různých výkonnových parametrů podél hranic České republiky.

V příznačné skromnosti jejich majitele vyjeli 4.července 2010 ze dvora jeho dílny v Českých Libchavách a následně z velkolepě odstartovaného motosrazu v Dolní Čermné čtyři krásné novotou vonící stroje vstříc dobrodružné cestě, na které se budou čerpací stanice mýjet v tichosti chodu jejich elektromotorů. Úlohu tichého společníka zajišťujícího technickou záštitu nad celým průběhem akce převzal oficiální importér elektroskútrů Guewer pro země východní a střední Evropy, firma Forest Meri, sídlící v centru Brna.

Po prvních etapách od Žamberka, Deštné v Orlických horách, Rozkoši, Rudníku, Košťálově přes obec Kacanovy až do Chrastné probíhala cesta v poklidu poměrně kopcovitého terénu. Stroje už měly za sebou poctivých 292 km jízdy, sedm nabíjecích cyklů a jejich posádky stejné množství noclehů v přilehlých autokempech.

Nálada řidičů byla dobrá a na skútrech byla znát evidentní chuť zakusovat další kilometry v technické pohodě.

Další etapová porce začínala v Huntířově a vedla do příhraničního severočeského města Teplic. Za krásného slunečného počasí při poklidně pohodové jízdě a v komfortu těsného kontaktu s okolní přírodou se posádky neubránily i jiným letním radovánkám, a tak přišlo na řadu i koupání u přírodní písčité pláže s křišťálově průzračnou vodou u Chomutova. Jelikož motocyklová vášeň nenechala účastníky v klidu, netrvalo dlouho a pokračovalo se ke Karlovým Varům a dále vstříc historii českých šlechticů ke hradu Loket. Tady přišlo v doprovodu přívětivého personálu autokempu na řadu první střídání posádek, při níž se stávající řidiči jen velice neradi loučili se svými věrnými elektrostroji.

Čerstvé síly osedlaly na druhý den až v odpoledních hodinách své stroje, aby načaly další etapovou porci. Tentokrát se jelo víceméně po frekventovaných silnicích první třídy na Cheb, Brod nad Tichou, Hracholusky a do Plzně. Ve městě pivovarských kvasnic ocenili všichni řidiči vlastnosti elektropohonu a jejich nadšení násobily i obdivné pohledy kolemjdoucích, jejichž očím pochopitelně nemohla takhle nehluchá atrakce uniknout.

Rovinatou cestu do Klatov zvládly skútry v plné chuti za dvě hodinky. V dalších dnech osádky minuly Nové Městečko, Vimperk, Horní Planou na Šumavě a Lipno nad Vltavou, kde došlo na opětovné střídání řidičů. K obecné nevoli se v noci do autokempu přihnala bouřka s vydatným lijákem a dala pořádně za vyučenou chánovským stanům, jejichž cely měly do nepromokavosti asi tak daleko, jako rybářský podběrák ke střešní krytině Bramac. V doslova mokrém ránu se vytratil zájem vtipkovat a s bodrými slovy na rtech adresovanými výrobcí stanů se aktéři rozjeli vstříc dalším kilometrům s notnou dávkou dešťového osvěžení. Za obcí Zlatá Koruna v Římově se za říditka vrátila dobrá nálada a od Třeboně se jelo na Stráž nad Nežánkou až do Kunžaku v jedné etapě. Sedmnáctý den na cestě přivítalo účastníky zámecké městečko Vranov nad Dyjí ústy neochotného majitele autokempu, který účtoval za jednu noc 929,-Kč. s tím, že nelze použít disponibilních zásuvek k nabíjení, jelikož zrovna jaksi není v dobrých vztazích s elektrárenským poskytovatelem energie. Nu, i takové věci vás mohou na cestách potkat, a proto nebylo důvodu se v takto "luxusních" prostorách zdržovat déle, než-li by bylo nutné a řekněme si upřímně i únosné.

V dalších dnech následovaly zastávky v Lesné u Znojma, Pasohlávkách a Mikulově. Potom itinerář zavelel překročit státní hranici a dovedl posádky do Vídně k tamnímu bratrskému prodejci elektroskútrů Guewer. Tady expedice zakončila svou první část a odtud vedla cesta

pro všechny posádky včetně skútrů převozem zpátky do přívětivé domovské garáže pana Červinky u Ústí nad Orlicí.

Tři dny odpočinku stačily všechny účastníky nabít novým entuziasmem se začátkem v maďarském městečku Siofók u Balatonu , kam všechny opět převezl otec celé expedice neúnavný pan Červinka. V té době nemělo sice počasí pochopení pro cestování v jedné stopě, ale v hlavách zanícených motorkářů nebylo pomyslení na jinou činnost, takže vyrazili do nedalekého městečka příznačného názvu Balatonlélle. Pro další dny byla s tamním zastoupením značky dohodnuta exhibiční spolupráce. Ukázalo se však, že mentalita zdejšího národa je diametrálně odlišná v názorech na přesnost a dodržování domluvených skutečností, proto se pan Červinka s hořkostí záhy rozhodl neplodnou spolupráci ukončit a vrátit celou expedici zpět do vlasti a po objetí Balatonu pokračovat v okružní cestě po republice s jejím navázáním v zámeckém městě Lednice. Odtud vyjela čtyřčlenná expediční skupinka do Hodonína k místnímu českému prodejci elektroskútrů, jenž byl svým přístupem doslova balzámovou náplastí v konfrontaci s maďarským zastoupením, kde dávají evidentně přednost kulinářským specialitám čabajkovitého typu před technikou 21.století.

Rovinatou 33 km dlouhou trasu do Strážnice pozřeli elektromotory za 40 minut a tak nebylo důvodu proč nenačít další podobně dlouhou etapu do Uherského Hradiště a dále do Napajedel. Další zastávkou s vlídnou společností jiného oblastního prodejce byl moravský Přerov, kde ke všeobecnému zájmu proběhla praktická ukázka strojového parku v rámci probíhajících Svatovavříneckých hodů. Dalo by se tak říci, že nejen dobrým vínem byl živ zájem místních obyvatel. Myslím, že nebudu daleko od pravdy, když nyní napíši, že téměř všechny volnočasové aktivity jsou na vinařství zaslíbené půdě Moravy, vždycky poměrně náročnou společenskou událostí. Proto nebylo pro řidiče neznalé místních tradic snadné se zotavit z předešlého večera, a proto vyrazili do další etapy vedoucí do Mořkova až před 19.hodinou. Další den bylo zapotřebí vrátit celé akci tempo a lesk nadšení, a tak se po projetí Nového Jičína zakončila etapa až v Bernarticích nad Odrou u dalšího místního prodejce pana Krupičky. Odtud si celá expedice odnesla velice přátelské vzpomínky, které daly už definitivně zapomenout na nepodařené taškařice uherákových slibovačů od Balatonu.

Odvážná akce se již pomalu vracela zpátky do svého výchozího bodu, ale bylo ještě potřeba dokončit kompletní celorepublikový okruh, takže nebylo možné minout hornické město Ostravu. Zdejší obyvatelé pod vlivem nepříliš čistého ovzduší na ekologické aktivity slyší velmi dobře, a proto projevovali během zastávek našich aktérů nebyvalý zájem o jejich tiché společníky. Po namáhavé cestě a navíc poměrně náročné předváděcí akci se dvěma strojem začalo nedostávat stejného pochopení pro neustálé střídání jízdychtivých zájemců a jednoduše začaly trucovat. Vzniklou situaci však elegantně vyřešil všudepřítomný hlavní technik pan Červinka, jehož zručné ruce neznají překážek ani neopravitelných potíží.

Následující den se už mezi řidiči začalo tiše mluvit o závěru expedice a cestou přes Hlučín do Hradce nad Moravicí nálada s posledními kilometry přiměřeně ovadala. Do předposlední etapy dlouhé 44 km nastoupili všichni účastníci již s notnou dávkou únavy, ale do Zábřehu dorazili s příjemným pocitem dobře zvládnutého kopce v Uničově. Závěrečná cesta z Lanškrouna do Ústí nad Orlicí se odehrála v tichosti nostalgické vzpomínky v hlavách jejích aktérů, když ještě všichni vyráželi nabití cestovatelskou energií a entuziasmem. I když poslední etapový den nebyl plánován, jako zřejmá ukázka symbolického odporu pověrám o pátku 13, neubránili se někteří smutnému dojetí nad ukončením několikatýdenní expedice. Nejdůležitější skutečností však bylo naplnění pravidla šťastného návratu ve zdraví jak posádek, tak také elektroskútrů, které absolvovaly celou tu dlouhou trasu veskrze bez větších problémů a šťastně dovezly všechny účastníky zpátky do místa startu na dvůr pana Červinky do Českých Libchav.

Petr Laierman